

PROLOG

Trápení, na tom nic není, na netrápení něco bude,
něco jako voda, něco jako mouka, něco jako sůl.

Bude křupat při stisku rukou mezi muži, vkládáno
pod jazyky žen v objetí, spodní prádlo malých
dívek jím bude vonět a rozkousnutý kmínek
zatónuje chlapcům dech a měch a píšťalu v té
nejjemnější jejich kůži, než sami jednou počnou sít.

Pijákům rodinného žalu usilujícím o děti radím
zavěsit se do obrazu mé matky a zkusit ji hladit po
bílých vlasech, bude je mít spletené dle kořenů
jabloní, přesně až do poslední vlasečnice.

Kdo v dlani ucítí šlehnutí biče, ať někam zmizí
a rychle se pomiluje.